

27 -08- 2018

REPUBLIKA HRVATSKA
 UPRAVNI SUD U ZAGREBU
 Avenija Dubrovnik 6 i 8

1192

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Mirjani Harapin, te Ljerki Perica, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja WINEX d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, OIB: 69853457896, kojeg zastupa opunomoćenik Miroslav Rendić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić u Varaždinu, Franjevački trg 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K Tekstil d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, OIB: 07655384117, radi predstečajne nagodbe, 18. srpnja 2018.,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/538, Urbroj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. te rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015. i Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-52 od 21. srpnja 2015. te se predmet vraća na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.

II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/538, Urbroj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. odbijena je žalba izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015., a koje je ispravljeno rješenjem o ispravku greške Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-52 od 21. srpnja 2015.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K Tekstil d.o.o., Varaždin utvrđuju se tražbine vjerovnika u iznosima prema tablici koja je sastavni dio rješenja, utvrđuje ukupan iznos utvrđenih tražbina 70.775.011,73 kn, osporenih tražbina nema te ukupan iznos prijavljenih tražbina 70.347.598,88 kn (točke 1. i 2. izreke). Istim rješenjem utvrđuje se izlučni vjerovnik kako je navedeno u tablici koja je sastavni dio rješenja, određuje se da iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% vrijednosti

prijavljenih tražbina te su se stekli uvjeti za nastavak postupka a da žalba ne odgađa izvršenje rješenja (točke 3. – 5. izreke prvostupanjskog rješenja).

Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj osporava odluku tuženika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je prijava njegove tražbine osnovana, budući da je uz prijavu tražbine dostavio zemljišnoknjižni izvadak iz kojeg je vidljivo da je isti vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo u iznosu od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti u korist Hypo Alpe-Adria bank d.d., a sve vezano uz Aneks I, Aneks II i Aneks VII Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljenog 10. rujna 2009., da iz navedenog proizlazi da bi Hypo Alpe-Adria bank d.d. imala pravo pokrenuti postupak prisilne naplate te se naplatiti iz predmeta zaloga tj. iz nekretnine u vlasništvu tužitelja čime bi tužitelj stekao regresno pravo prema dužniku predstečajne nagodbe, da je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika. Smatra da su osporavana rješenja kontradiktorna budući da utvrđuju regresno pravo tužitelja kao vjerovnika prema dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine, a osporavaju potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja i to na način da u cijelosti odbacuju prijavljenu tražbinu. Predlaže sudu da poništi osporavana rješenja.

Tužitelj predlaže da sud poništi osporeno i prvostupanjska rješenja te predmet vrati na ponovni postupak uz nadoknadu troškova u roku 15 dana.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja, predlaže da sud odbije tužbu kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu dužnik u postupku predstečajne nagodbe – K Tekstil d.o.o., Varaždin u odgovoru na tužbu navodi kako tužbu smatra u cijelosti osnovanom te da je prijavljena tražbina u postupku predstečajne nagodbe trebala biti utvrđena od strane Nagodbenog vijeća Financijske agencije.

Sud je dana 13. srpnja 2018. održao usmenu i javnu raspravu, na koju je pozvao stranke spora, te je time strankama dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima protivne stranke, te o svim spornim pravnim i činjeničnim pitanjima sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Na temelju odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, rasprava je održana u odsutnosti tuženika i zainteresirane osobe, koji iako uredno pozvani raspravi nisu pristupili niti su svoj izostanak opravdali.

Na navedenoj raspravi tužitelj u bitnome navodi kao u tužbi, poziva se na praksu ovog suda u presudama između istih stranaka. Nema saznanja o tome da li je u ponovnom postupku nakon presude ovog suda pod poslovnim brojem UsI-708/16-7 od 23. studenog 2017. donesena nova odluka pred prvostupanjskim tijelom.

Ocjenjajući zakonitost osporenog rješenja sud je proveo dokazni postupak na način da je izvršio uvid u sudski spis predmeta i uz odgovor na tužbu dostavljeni spis tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjsko rješenje doneseno na temelju odredbe članka 60. stavka 7. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje u tekstu: Zakon), na ročištu za utvrđivanje tražbina, a sastavni dio navedenog rješenja je i tablica utvrđenih tražbina imenovanog dužnika.

Tuženik je odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja u bitnome navodeći da je u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom 16. srpnja 2015. održano ročište za utvrđivanje tražbina na kojemu su sukladno odredbi članka 60. stavka 2. i

3. Zakona utvrđene tražbine vjerovnika, dakle tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine, tražbine za koje postoji ovršna isprava, te tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika, ali je njihovo postojanje i visinu naveo dužnik u izvješću iz članka 42. i 67. stavak 2. Zakona. Tuženik je u obrazloženju rješenja naveo da je nesporno vjerovnik ovdje tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn koja prijava tražbine je odbačena rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2015., nakon što po zaključku Nagodbenog vijeća da dostavi pravnu osnovu nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koje prijavljuje spornu tražbinu u citiranom iznosu. Rješenjem tuženika, kako proizlazi iz obrazloženja, u odvojenom žalbenom postupku, odbijena je žalba izjavljena protiv naprijed citiranog rješenja od 17. srpnja 2015. nakon što je utvrđeno da je vjerovnik Winex d.o.o. neosnovano i nezakonito prijavio buduću tražbinu koju dužnik nije priznao. Nadalje tuženik je naveo da u postupku predstečajne nagodbe zakon ne propisuje prijavljivanje / ili priznavanje buduće tražbine koja tek može, ali ne mora nastati. Ovo tim više što je zakonom propisan način priznavanja dospjelih i nedospjelih tražbina, ali ne i budućih, jer bi priznavanjem takve tražbine vjerovnik suprotno kogentnim propisima stekao ovršnu ispravu za potraživanje koje nije nastalo niti fakturirano, niti dospjelo, obzirom da predstečajna nagodba ima snagu ovršne ispravu za vjerovnike u iznosima za koje su im tražbine utvrđene. Tuženik je naveo da je nesporno da je vjerovnik Winex vlasnik pojedinih nekretnina na kojima je upisana hipoteka u korist HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. u iznosu 6.294.092,89 kn (pogrešno navedeno, radi se o 1.500.000,00 eura upisane hipoteke), ali se ne može smatrati da isti ima tražbinu prema dužniku u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke, a u slučaju eventualne aktivacije založnog prava u korist banke vjerovnik će imati regresno pravo prema dužniku. Stoga su, navodi tuženik u rješenju, predmet predstečajne nagodbe bila nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena temeljem dostavljene vjerodostojne dokumentacije, a što je i utvrđeno na održanom ročištu i u sastavljenoj tablici koja je sastavni dio rješenja, sve sukladno članku 60. Zakona u kojem je proveden ispitni postupak.

Analizom cjelokupnog spisa predmeta, ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, a polazeći pri tom od sadržaja obrazloženja odluke tuženika, sud za sada ne može otkloniti prigovore tužitelja vezane za pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji je prethodio ovom sporu.

Naime, uvidom u presudu ovog suda poslovni broj: UsI-708/16-7 od 23. studenog 2017. utvrđeno je da je istom poništeno rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-423-01/15-01/573, Urbroj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. i točka I.1. izreke rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 Klasa: UP/I-110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2015. kojim je odbačena prijava tražbine tužitelja u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Iz sadržaja obrazloženja navedene presude proizlazi da je tužitelj prijavio tražbinu u predmetnom postupku predstečajne nagodbe, zaprimljenu kod Financijske agencije 3. lipnja 2015. za iznos ukupno 6.294.092,89 kn, temeljem Aneksa broj I, II i VI uz Ugovor o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj: 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljen s Hypo Alpe-Adria bank d.d. te je kao dokaz priložio povijesni izvadak za društvo K TEKSTIL d.o.o., navedene Anekse, potvrdu Hypo Alpe-Adria bank d.d. o stanju obveza dužnika i zemljišnoknjižne izvratke.

Ocjena je suda u tom sporu, pozivom na odredbe članka 60. stavka 1. do 3., te članaka 71. i 72a Zakona da nije pravilno shvaćanje tuženika da se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju buduće tražbine s obzirom da je člankom 72a Zakona izričito propisano da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak

predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, te tražbine utvrđuju se, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika, a pogrešno je utvrđeno i to da je tužitelj prijavio čitav iznos upisane hipoteke, budući da je upisana hipoteka u visini od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti dok je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn, kako proizlazi iz ranije navedene potvrde o stanju obveze dužnika, vezano za predmetni ugovor. Dana je uputa prvostupanjskom tijelu da donese odluku o prijavi tražbine tužitelja, te ocijeni prijavljenu tražbinu, uvažavajući pravna shvaćanja i primjedbe suda iznesene u presudi, sukladno članku 81. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima.

Člankom 60. Zakona propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika (stavak 1.).

Tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju se utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala (stavak 2.).

Tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju se utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona (stavak 3.).

Nagodbeno vijeće sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojoj je mjeri utvrđena, odnosno osporena (stavak 5.).

Slijedom navedenog, prema ocjeni suda osporenim rješenjem kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja o utvrđivanju tražbina u predstečajnom postupku dužnika – zainteresirane osobe, u kojemu upravna tijela prijavljenu tražbinu tužitelja pogrešno nisu razmatrala, što je utvrdio sud u presudi UsI-708/16-7 od 23. studenog 2017., kojom je poništeno rješenje o odbačaju tužiteljeve tražbine, a upravna tijela u postupku koji je prethodio ovom sporu istu nisu navela u osporavanom rješenju o utvrđenim tražbinama (niti kao utvrđenu niti kao osporenu), postoji razlog za poništenje rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela.

U postupku nakon ove presude prvostupanjsko će tijelo na temelju odredaba članka 72.a i članak 60 Zakona utvrditi je li u slučaju prijavljene tužiteljeve tražbine riječ o utvrđenoj ili o osporenoj tražbini pa nakon toga donijeti novo, na zakonu osnovano rješenje o utvrđivanju tražbina u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom kao dužnikom, pridržavajući se shvaćanja i primjedaba suda iznesenih u presudi u smislu članka 81. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci (točka I.).

Odluka o trošku temelji se na Zaključku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 12. veljače 2018., a prema kojem kada je presudom upravnog suda ili Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poništeno rješenje javnopravnog tijela i predmet vraćen na ponovni postupak, svaka stranka snosi svoje troškove.

Zbog navedenog, odlučeno je kao u izreci (točka II.).

U Zagrebu, 18. srpnja 2018.

Sutkinja:
Mirjana Harapin, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke I. izreke presude, žalba nije dopuštena (članak 66.a Zakona o upravnim sporovima).

Protiv točke II. izreke presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Miroslav Rendić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić, 42 000 Varaždin, Franjevački trg 11
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10 000 Zagreb, Frankopanska 1, uz spis
3. K Tekstil d.o.o., 42 000 Varaždin, Svilaraska 2
4. U spis

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

u.2. *Ma*